

Bötesverkställighetslag;

utfärdad den 20 april 1979.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Bötesstraff verkställs genom uppbörd eller indrivning. Regeringen bestämmer, i vad mån uppbörd skall ske.

¹ Prop. 1978/79: 40, LU 1978/79: 10, rskr 1978/79: 159.

SFS 1979:189

Utkom från trycket
den 9 maj 1979

Lagens bestämmelser om böter gäller också vite och sådan särskild rättsverkan av brott som innefattar betalningsskyldighet. Vad som sägs i lagen om dom gäller även beslut.

2 § Uppbörd av böter sker så snart dom, strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot har meddelats. Indrivning får däremot ej ske förrän domen har vunnit laga kraft eller föreläggandet har godkänts.

Utan hinder av att dom eller föreläggande ej har meddelats får den misstänkte betala förskott på böter som kan komma att åläggas honom. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om sådan förskottsbetalning.

3 § Om verkställighet utomlands av här i landet ålagt bötesstraff finns särskilda bestämmelser.

Uppbörd

4 § Uppbörd sker genom att den bötfällda frivilligt erlägger betalning till myndighet som regeringen bestämmer. Inlutet belopp avräknas på de böter som får antas vara avsedda med betalningen.

Som uppbörd anses även att medel, som har betalats som förskott på böter, tas i anspråk för betalning av dessa.

5 § Uppkommer överskott vid uppbörd, får det avräknas på andra böter som den bötfällda är skyldig att betala. I den mån avräkning ej sker, skall överskott återbetalas.

Indrivning

6 § Skall uppbörd ej ske eller har uppbörd ej lett till full betalning, skall böterna drivas in genom kronofogdemyndighetens försorg. Indrivningen sker på grund av dom, godkänt föreläggande eller saköreslängd.

7 § Indrivning inleds genom att den bötfällda avkrävs betalning, om ej särskilda skäl finns att underlåta krav.

Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen eller medge avbetalning. Mot beslut angående uppskov eller avbetalning får talan ej föras. Den bötfällda får dock begära prövning av beslutet i samband med klagan över utmätning eller införsel.

8 § Har den bötfällda fordran enligt 68 § 1 eller 2 mom. eller 69 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) på överskjutande skatt eller ränta på sådan skatt får böterna avräknas på fordringen i den ordning som föreskrivs i 68 § 4 mom. första stycket samma lag.

9 § I den mån betalning ej kan erhållas med tillämpning av 7 eller 8 §, sker indrivning genom utmätning eller införsel enligt vad som är föreskrivet därom.

10 § För att driva in bötesfordran får kronofogdemyndigheten ansöka att den bötfällda skall försättas i konkurs. Understiger fordringen femhundra kronor, får ansökan dock göras endast om synnerliga skäl föreligger.

Ackordsförslag som rör böter får antas av länsstyrelsen under samma villkor som enligt 62 § uppbördslagen (1953: 272) gäller i fråga om ackordsförslag rörande skatt.

Mot kronofogdemyndighets beslut i fråga om konkursansökan eller länsstyrelsens beslut angående ackordsförslag får talan ej föras.

Indrivningshinder

11 § Har böterna bortfallit eller föreligger eljest laga hinder mot verkställighet, avkortas böterna.

Möter annat hinder mot indrivning av böterna, får de avskrivas. Avskrivning medför ej ändring i betalningsskyldigheten.

Fråga om avkortning och avskrivning prövas av länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

12 § Skulle indrivning av böter vara till synnerligt men för den bötfälde eller någon som är beroende av honom för sin försörjning, kan kronofogdemyndigheten förordna att vidare verkställighet ej skall äga rum. Sådant förordnande får ej meddelas, om det är påkallat från allmän synpunkt att indrivningen fortgår.

13 § Mot kronofogdemyndighets förordnande enligt 12 § får åklagaren i den ort där den bötfälde finns föra talan genom besvär hos tingsrätten i samma ort. Besvärshandling skall ha kommit in till rätten inom tre veckor från den dag då åklagaren fick del av beslutet. I ärendet äger lagen (1946: 807) om handläggning av domstolsärenden motsvarande tillämpning. Därvid skall i fråga om besvärshandlingen gälla vad som i den lagen sägs om ansökan och skall vid annan handläggning än som sägs i 3 eller 4 § samma lag rätten bestå av en lagfaren domare och nämnd.

Mot kronofogdemyndighets beslut att icke meddela förordnande enligt 12 § får talan ej föras. Den bötfälde får dock begära prövning av beslutet i samband med klagan över utmätning eller införsel.

14 § Om förvandlingsstraff för obetalda böter föreskrivs i lagen (1964: 168) om förvandling av böter.

Har beslut om förvandlingsstraff meddelats, får böter ej indrivas. Sedan verkställighet av förvandlingsstraffet påbörjats, får ej heller betalning för böterna mottas.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.
2. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som har ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

SVEN ROMANUS
(Justitiedepartementet)

